

A zenetanár évtizedeken keresztül folytatta a város érdekeit szolgáló, kiemelkedő, szellemiséget gazdagító, Orosháza ismeretségét növelő tevékenységét. Munkáját számos díjjal ismerték el.

Nyugodjék békében!

Ondrik Zsuzsanna

Cser Miklós

1947–2020

karmester, karnagy, korrepetítor, zenei vezető

Cser Miklós zenészcsaládban született, édesanyja, Cser Tímea az Operaház magánénekesse volt. A Zeneakadémián 1967 és 1975 között tanult, ahol *Vásárhelyi Zoltán*, *Sugár Rezső* és *Kórodi András* növendéke volt. Először középiskolai énektanári és kórusvezetői, majd karmesteri diplomát szerzett. Operaházi pályafutását korrepetitorként kezdte, majd a Szegedi Nemzeti Színház tagja lett. 1978-tól Irakban működött, 1980-ban Pál Tamás hívására visszaszerződött Szegedre, ahol a következő évtizedben vezető karmesterként tevékenykedett. Az Operaházban 1987 januárjában Az álarcosbál karmestereként mutatkozott be. A sikeres próbavezenylés után Petrovics Emil szerződtette, aki 2001-ig maradt a pesti színház tagja. Az Operaházban több mint kétszáz előadást vezényelt, a repertoár-produkciók mellett olyan premerek fűződek a nevéhez, mint: az *Otello* (1988), *A bolygó hollandi* (1988), *a Bánk bán* (1993), *a Parasztbecsület – Bajazzók* (1995), *A bahcsiszeráji szökőkút* és a *Don Quijote* (1997). 2000-től a Pécsi Nemzeti Színház zeneigazgatójaként folytatta tevékenységét, 2004-től további hat évig vezető karmesterként dolgozott. Vezette a szegedi Victoria kórust és megalapította a Concerto Kamarazenekart.

A Lantos Kórus karnagyának búcsúja

Mélyen megrendülve értesültünk a kiváló karmester, nagyszerű muzsikusz és igaz ember, Cser Miklós halálhíréről. Énekkarunkat különös kapcsolat fűzte hozzá az első közös szereplésünktől az utolsóig – amely egyúttal az Ő utolsó fellépésének bizonyult.

Csodálatos hangversenyeket énekelhettünk vele, felsorolni is nehéz volna valamennyit, mindegyik felejthetetlen élményt adott számunkra, közülük háromra szeretnénk most külön is emlékezni. Soha nem felejtjük

el az első közös koncertünket Solymáron, Mozart Requiemjét énekeltük és nem volt lehetőségünk előtte zenekari próbára. Lejött hozzánk az öltözőbe, és ennyit mondott: „Üdvözlök mindenkit, Cser Miklós vagyok, így ütöm a négyet, a Dies Irae kettőben lesz – fent találkozunk”. Úgy figyeltünk, mint talán még soha és csodálatos, megrázó előadás született a keze alatt. 2017-ben két másik kórusal együtt Brahms Német Requiemjét énekelhettük vele. Neki köszönhetjük, hogy ezt a gyönyörű, de monumentális művet megszerettük, és megérthettük mélységeit – mind a mai napig beleborzongunk a gyönyörűségbe, ha erre a koncertre gondolunk.

És a legutolsó, tavaly decemberben. Édesanyja, a kiváló operaénekesnő, Cser Tímea emlékére rendezett koncerten Mozart műveket énekelhettünk, megszólalt a Koronázási mise, talán még soha nem volt benne ennyi öröm, ennyi hálaadás, nem tudtuk, hogy ezzel búcsúzott tőlünk is, már hiába reméljük az újabb közös fellépések élményét.

Drága Miklós, a Brahms-mű utolsó tételének soraival búcsúzunk, köszönünk mindent, soha nem felejtünk el.

„Selig sind die Toten, die in dem Herrn sterben, von nun an.

*Ja der Geist spricht, daß sie ruhen von ihrer Arbeit;
denn ihre Werke folgen ihnen nach”*

(„Boldogok a holtak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva.

*Bizony, a Lélek azt mondja, hogy ők megnyugosznak az ő fáradságuktól;
és az ő cselekedeteik követik őket”. – Jelenések, 14,13).*

Gerenday Ágnes

Emléküket tisztelettel őrizzük!

